

कविप्रशंसा

सायम् सन्ध्य

693

सुन्दरम् अक्सुन्दरम्
निर्मलम् मम प्रकृति
ईश्वरस्य वरदानमेव
सायम् सन्ध्यम् सायम् सन्ध्यम् ॥

सुवर्णरत्नवर्णमनोहरवस्त्रधारिणी
सूर्यदेवस्य प्राङ्मुखदृश्यम्
प्रकृत्यैव सुन्दरदृश्यम्
अनुभूयमानमन्यनिमित्तम् ॥

सायम् सन्ध्यथैवमेकनिदिः
तस्मिन् प्रवृत्तिरल्पनाकमेव सूर्यः
जीवीनाम् नयनं अनुभूयमानं भवति
प्रकृत्यस्य सुन्दरसमयः सायम् सन्ध्यम् ॥

सायम् सन्ध्यथागतसमयं
जीवीनाम् अनुशासनमाश्रयति
शर्वेश्वरस्य भावना अतिविशिष्टमेव
सायम् सन्ध्यम् अतिमनोहरमेवति ॥

मध्याह्नमाकाशम्
प्रकचित्रकारश्च चित्रमिच्छश्च
सायम् सन्ध्यश्चचित्रं रचयति
शुवर्णरक्तवर्णमिश्रितदृश्यम् ॥

सायम् सन्ध्यासमये
पक्षीनाम् मधुरश्वरनादमपि -
श्रवणयति अतिनिर्मलम्
अतिविशिष्टमतिमनादरम् ॥

सूर्यभगवान् प्रकृष्य दृष्टुमपि
गच्छति समये सायम् सन्ध्य ।
शुशुन्दरनीलाकाशं
अतिमनादरदृश्यम् सायम् सन्ध्य ॥

वृक्षश्चशिखरमुसितितुम् -
पक्षीणाम् अपिभूमौक्रीड -
मुल्लसति जीवीनाम्
चिन्तयितुम् सन्दीपयितुम्
अस्माकम् प्रकृतिमानश्च -
सायम् सन्ध्य ॥

सूर्यश्चमति भूर्मा भ्रमणयति

श्चयात्रापुण्येति समयमपि -

सायम् सन्ध्य - 10

नस्मिन्वशमथ जीव -

जन्तु जातानि चित्तसुखम्

नभ्यति सायम् सन्ध्य ॥

मधजीवन्तयान्नासंगमे

सूर्यज्वालयति धारयति

रक्तवर्णशोभिना भूजननी

अमृतानुमय समयमिति सायम् सन्ध्य ॥

मानुः पुत्रवान्स्वयं बन्धन -

सदृश भूर्मा मानवान्स्वयं समयम्

नीवृसन्कोषपूरिता जननी

वान्स्वयं नदानुम् सायम् सन्ध्य ॥

सायम् सन्ध्य सदृशजीवितम्

सन्कोषपूरितम् भवति ।

प्रकृत्यश्च वरदानमेकम्

सायम् सन्ध्य

जीविन्नमेकमेकमिति
नश्यत्प्रकृत्यशयसंभवापि-
अनुत्थ सुन्दरमपि
इत्यशयमेकमिति सायम् सन्ध्य ॥

सूर्यसदृशसायम् सन्ध्य
भूलाकमपि व्यापयति
प्रशरयति रश्मिसदृशम्
साफल्यपूरयति जीविनम् ॥

सायम् सन्ध्यासमये
महानक्षिगृहस्थागतः
दीपनछात्राः नक्षिसाकम्
सायम् सन्धेन आगतयति ॥

सूर्यचन्द्रमपि वन्दयति
भूमाप्रकृति वन्दयति
सायम् सन्ध्य वन्दयति
जीविनम् पेश्वशयपूरितम्
कर्तयति ॥

सायम् सन्ध्यासमये
आकाशमपिविधवर्णानिपूरितः
सुन्दरमितिदृश्यम् दृष्टुम्
आश्चर्यमनुभवति ॥

अनिमनादृशसन्ध्याकृष्ट्वा
दृक्ष्यमपिनिर्मलमिति
ईश्वरस्थवरदानसंगमं
शायम् सन्ध्यपि निस्तुलम् ॥

जीविनप्रयाणान्तावसरं
शुशोभितम् भवन्तिथिति
अर्थं शायम् सन्ध्या
वर्णयन्ति ॥

अनन्तरदिनानामवसान-
समये शायम् सन्ध्या
आगतयन्ति मनुष्याणाम्
मनसि सन्तोषयन्ति ॥

शुन्दरकोमलशुवर्णसहितम्
शायम् सन्ध्य आगतयन्ति
साथाह्नसन्ध्या आगतयन्ति
विक्रमसमयम् आगतयन्ति ॥

जीवीनाम् मनसि सन्कोषयन्ति

दृढमपि निर्मलम् भवति

शुवर्णं च त्वर्णसंगमसमये

आगतयति मम सायम् सन्ध्य ॥

ॐ सुन्दरम् अतिसुन्दरम्

निर्मलम् मम प्रकृति

ईश्वरस्य वरदानमेव

शौकुमार्यम् सायम् सन्ध्य ॥

